

ת"פ 26957/01/20 - מדינת ישראל נגד עוף גת בע"מ, שמעון מגידש

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 26957-01-20
20 מאי 2020

לפני: כב' סגן הנשיא השופט צבי פרנקל

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד דן טוניק

הנאשמים: 1. עוף גת בע"מ, (חברות-512681339)
2. שמעון מגידש
ע"י ב"כ: עו"ד אלעד שרון

החלטה

1. המאשימה הגישה כתב אישום נגד הנאשמים לפיו העסיקו עובד זר מבלי שהממונה או עובד משרד הפנים מטעמו התיר בכתב את העסקתו בתקופה שבין 1/9/16 לבין 11/12/17. בתשובה לכתב האישום הודו הנאשמים שהעסיקו את העובד הזר אך כפרו בעובדה שהועסק ללא היתר. דיון ההוכחות קבוע ליום 31.5.20.

2. הנאשמים מבקשים לזמן לעדות את עו"ד רעות משלי, תובעת מוסמכת מטעם הלשכה המשפטית של רשות האוכלוסין מהסיבה שביום 7.10.19 היא שלחה הודעה לנאשמים על סגירת התיק נגדם בגין עבירה של אי הפקדת פיקדון לעובד זר לפי סעיף 2(ב)(8) לחוק עובדים זרים תשנ"א - 1971 עבור החודשים 6/17 עד 10/18. לטענת הנאשמים מדובר באירוע חקירה נשוא כתב האישום. ההודעה של עו"ד משלי הייתה לטענתם לא מנומקת ועל כן הם מבקשים לזמנה לדיון ההוכחות הקרוב. לטענתם עדותה נדרשת לבירור ההליך ולתמיכה בטענתם להגנה מן הצדק.

3. ב"כ המאשימה מתנגד לזימונה מהסיבה שעו"ד משלי לא ביצעה את הביקורת נשוא כתב האישום, לא הייתה עדת ראיה ולא ביצעה חקירה בפרשה נשוא כתב האישום ולכן עדותה אינה רלוונטית כלל לבירור האשמה והעובדות שבכתב האישום.

בתשובה השיבו הנאשמים שעולה חשש כבד כי המאשימה מנסה להסתיר מבית הדין עובדות מהותיות אודות המצב הנורמטיבי בגדרו מואשמים הנאשמים בביצוע עבירות המיוחסות להם וכאמור אחת מטענות ההגנה שלהם היא הגנה מן הצדק ועל כן הם עומדים על זימונה לעדות של עו"ד משלי.

עמוד 1

4. לאחר שבחנתי את הבקשה הגעתי למסקנה שדין הבקשה להידחות. על פי המכתב שצירפו המבקשים, עו"ד משלי היא תובעת מוסמכת וככזו היא באת כח המדינה ועל כן אין מקום לזמנה כעדה מטעם הנאשמים כעדת הגנה כאשר היא משמשת כב"כ המאשימה גם אם לא בתיק זה. כאמור, עו"ד משלי לא ביצעה את הביקורת נשוא כתב האישום ולא הייתה עדת ראיה ולא ביצעה חקירה בפרשה נשוא כתב האישום ועל כן עדותה אינה רלוונטית לבירור האשמה והעובדות שבכתב האישום.

5. זאת ועוד, שיקוליו המקצועיים של פרקליט אינם עניין לעדות בבית משפט כפי שקבעה השופטת רוטלוי בת"פ 40250/99 **מדינת ישראל נ' בדיר** בהחלטה מיום 16.11.2000. בית המשפט העליון קבע ברע"פ 7052/18 **מדינת ישראל נ' רפי רותם** מיום 5.5.20 שאין מקום להכיל ביקורת שיפוטית על שיקול דעתו של תובע בהחלטתו על העמדת חשוד לדין בערכאה הדיונית, כך ששיקוליו המקצועיים של פרקליט בנוגע להעמדה או לאי העמדה לדין אינם מסורים לביקורת של הערכאה הדיונית.

במקרה שבפנינו מבקשים הנאשמים לזמן תובעת שהחליטה על סגירת תיק שנוגע לעבירה של אי הפקדת פיקדון של עובד זר.

בהתאם להלכה שנקבעה בבית המשפט העליון אין מקום שבית הדין יבחן את השיקולים של ב"כ התביעה שכאמור החליטה לא להעמיד לדין את הנאשמים בעבירה אחרת כך שחוות דעת מקצועית של פרקליט ומערכת השיקולים העומדת מאחורי החלטה של סגירת תיק ואי העמדה לדין אינה עניין לעדות בבית משפט ובוודאי אינה עניין לביקורת של הערכאה הדיונית ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

אין לאפשר מצב שבו יידרשו פרקליטים להעיד בפני בית הדין על מערכת שיקוליהם המקצועית בנוגע להשלמת חקירה, חידוש חקירה, על החלטה על העמדה לדין וקל וחומר כמו במקרה שבפנינו על החלטה שלא להעמיד לדין.

6. זאת ועוד, בית הדין הארצי בעפ"א 14/07 **מדינת ישראל נ' הום סנטרס** מיום 22.11.07 קבע שיש להביא בחשבון את ההכבדה על הרשות בזימון עדים בנוגע למדיניות האכיפה ואין להיעתר לבקשה לזימון עדים עובדי מדינה לגבי מדיניות אכיפה כדבר שבשגרה. ולא מצאתי מקום לסטות מהלכה זו.

7. לאור האמור אני דוחה את בקשת הנאשמים לזמן לעדות את עו"ד רעות משלי, תובעת מוסמכת.

ניתנה היום, כ"ו אייר תש"פ, (20 מאי 2020), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.